

ע"פ 1965/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1965/14 - י"ז

לפני:

כבוד השופט ח' מלצר

כבוד השופט צ' זילברטל

כבוד השופט נ' סולברג

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להתליית תיק נוסף מטעם המבקש מתאריך 29.09.2016; תגובת המשיבה
לבקשה מתאריך 25.11.2016

המבקש:

בעצמו

בשם המשיב:

עו"ד אופיר טישלר

החלטה

השופט ח' מלצר:

1. בפנינו בקשה שכותרתה: "בקשה בעניין התליית תיק נוסף בתיק זה" (להלן: הבקשה). בגדר הבקשה המבקש עותר להשיב על כן הסכמות דיוניות, שהושגו עימו, לשיטתו, בשלב מסוים, במסגרת תיק שהתנהל כנגדו בבית משפט השלום בעכו (ראו: ת"פ 17885-04-10) (להלן: תיק עכו)).

אביא להלן, בתמצית, את הנתונים הדרושים להכרעה בבקשה.

רקע

2. בתאריך 02.07.2013 בית המשפט המחוזי בירושלים הרשיע את המבקש בעבירה של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 16 שנים (כנוסחה במועדים הרלבנטיים לכתב האישום) בשנת 2000, או סמוך לכך (ראו: ת"פ 54935-01-12) (להלן: תיק ירושלים).

3. בתאריך 03.09.2013, במסגרת תיק עכו – בית משפט השלום בעכו הרשיע את המבקש, בגדרו של כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטין בשנת 2006.

4. בתאריך 23.02.2014, במסגרת תיק ירושלים, בית משפט המחוזי בירושלים גזר את דינו של המבקש, בין היתר, לעונש של 42 חודשי מאסר בפועל.

5. בתאריך 09.04.2014 בית משפט השלום בעכו גזר את דינו של המבקש בתיק עכו, בין היתר, לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו) – לריצוי במצטבר לעונש של 42 חודשי מאסר בפועל, מושא תיק ירושלים.

6. בתאריך 17.08.2016 דחינו את ערעורו של המבקש כנגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, מושא תיק ירושלים.

טענות הצדדים

7. לטענת המבקש, בית משפט השלום בעכו שגה בכך שלא החיל עליו הסכמות דיוניות שהושגו, לשיטתו, עם המשיבה, בשלב מסוים, בתיק עכו, ובגדרן הוסכם בין הצדדים, לדבריו, כי יושת עליו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. המבקש טוען עוד כי הגיע להסכמות אלו, לשיטתו: "מתוך חוסר ניסיון משפטי", ומתוך "מצוקה אישית" (ראו: פסקה 5 לבקשה).

8. המשיבה טוענת, מנגד, כי דין הבקשה להידחות. לטענת המשיבה, המבקש לא הסביר מכוח איזו סמכות ובאיזו מסגרת מוגשת הבקשה, הממוקדת בתיק חלוט. מעבר לכך, לטענת המשיבה לא נפל כל עיוות דין בגזירת העונש בתיק עכו, בשים לב להתנהלותו של המבקש בתיק זה, ולמהות ההסכמות הדיוניות שהושגו, בשלב מסוים, במסגרתו.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה ובתגובת המשיבה לה נחה דעתנו כי דין הבקשה - להידחות. נביא בקצרה את הנימוקים לכך מיד בסמוך.

10. הבקשה שבכותרת הוגשה במסגרת תיק הליך הערעור, מושא תיק ירושלים, לאחר שכאמור - הערעור נדחה על ידיו. בגדר הבקשה, המבקש לא ראה לנכון להביא לידיעתנו כי הוא הגיש, כשהוא מיוצג, ערעור על תיק עכו לבית המשפט המחוזי בחיפה הנכבד, ובו כלל, בין היתר, טענה זהה ביחס להסכמות הדיוניות, שהושגו, לשיטתו, בתיק עכו. בתאריך 25.06.2014 בית המשפט המחוזי בחיפה הנכבד, לאחר דיון במכלול טענותיו של המבקש - דחה את הערעור (ראו: 9-8 לפסק הדין שם). כל זאת עלה רק מתגובת המשיבה.

11. זאת ועוד - המבקש בחר שלא להגיש בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים, ולפיכך פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה הפך לחלוט זה מכבר (ראו: סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ)). נדגיש כי המבקש לא ביקש להאריך את המועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי בחיפה, ולא הצביע על כל טעם ממשי, המניח את הדעת, מדוע לא עשה כן בחלוף למעלה משנתיים מאז מועד מתן פסק הדין בערעור, מושא תיק עכו (25.06.2014) (השוו: בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 להחלטת חברי השופט (כתארו אז) א' גרוניס (11.08.2009)). יודגש כי המבקש היה מיוצג בהליכים השונים.

12. מעבר לכך - הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תוענק על ידי בית משפט זה רק במקרים שבהם עולה שאלה בעלת חשיבות משפטית, אשר חורגת מעניינים של הצדדים הישירים להליך, או מקום בו מתגלה אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (ראו: רע"פ 424/15 טפר נ' מדינת ישראל (06.07.2015)). בנסיבות העניין, טענותיו של המבקש מתרכזות כל כולן בגזירת הדין בעניינו הפרטי ובשאלת תחולתן של הסכמות דיוניות שהושגו, לטענתו, עם המשיבה בשלב מסוים בעניינו. בית משפט זה איננו נוהג ליתן במקרים כגון אלו רשות ערעור (השוו, למשל: רע"פ 3598/16 דעדוש נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (08.05.2016)).

יתר על כן לא מצאנו ממש בטענתו של המבקש גם לגופה. נבהיר הדברים מיד בסמוך.

13. בתאריך 04.03.2013, במסגרת תיק עכו, ובתום שמיעת חלק מעדי התביעה, הצדדים הגיעו להסכמה דיונית, שפרטיה, כפי שהודיעו באי-כוח הצדדים לפרוטוקול, היו כדלקמן:

"ב"כ הצדדים: הגענו להסכמה דיונית שנובעת מקושי להגיע היום להסדר סופי מאחר וקיימת נכונות להודות בכתב אישום לאחר תיקון, אלא שהנאשם [כאן ולהלן בציטוט זה - המבקש - ח"מ] מעוניין לשמור לו את האפשרות לצרף תיק זה לתיק אחר המתנהל נגדו בביהמ"ש המחוזי בירושלים ושעתיד להגיע לסיומו בחודשים הקרובים. היום הגיע לעדות המתלונן בתיק ולכן ברור כי המשך ההוכחות היום יביא להמשך ניהול התיק עד סופו ולכן הגענו באופן חריג להסכמה הדיונית הבאה: הנאשם יצהיר כי ככל שההליך בירושלים

עמוד 3

יסתיים בהרשעה, הוא יצרף את התיק שכאן תחת התיקון של הורדת סעיף 6 מכתב האישום ובהתאמה תימחקנה המילים: "מס' עבירות" שבסוגריים מסעיף הוראות החיקוק, יודה, יורשע ויטען שם לעונש. אין הסכמה לעניין העונש. ככל שההליך בירושלים יסתיים בזיכוי, הנאשם יודה באותו מתווה של תיקון בכתב האישום בבימ"ש זה וקיימת הסכמה עונשית לאחר הרשעה, לפיה יושת על הנאשם עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות לתקופה של 6 חודשים בניכוי ימי מעצרו וכן עונש של מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן" (ראו: עמ' 41 לפרוטוקול מתאריך 04.03.2013; ההדגשות שלנו - הח"מ).

לאחר שהצדדים הודיעו את ההסכמות הדיוניות הנ"ל - בית משפט השלום בעכו הודיע לצדדים כי הוא איננו כבול להסדר הטיעון (ראו: עמ' 41 לפרוטוקול מתאריך 04.03.2013). בשלב הבא, המבקש הודה בכתב האישום המתוקן, אך הוא לא הורשע בו - לנוכח המתווה המוסכם הנזכר לעיל (ראו: עמ' 42-43 לפרוטוקול מתאריך 04.03.2013). בתאריך 03.09.2013, לאחר שבא-כוח המבקש דאז הודיע כי המבקש איננו מעוניין בצירוף תיק עכו לתיק ירושלים, וזאת עקב כוונתו לערער על הרשעתו בתיק ירושלים - בית משפט השלום בעכו הרשיע את המבקש בכתב האישום המתוקן (ראו: פרוטוקול מתאריך 03.09.2013, בעמ' 46).

הנה כי כן - ההסכמות הדיוניות שהושגו בין הצדדים, בנקודת זמן מסויימת, במסגרת תיק עכו, לפיהן על המבקש יושת עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, היו תלויות בכך שהמבקש יזוכה בתיק ירושלים - דבר שלא קרה. אם בכך לא די - המבקש עצמו סטה מההסכמות הדיוניות הנ"ל, בכך שבחר שלא לצרף את שני התיקים, כפי שהוסכם, וזאת חרף הרשעתו בתיק ירושלים, בטענה כי בכוונתו להגיש ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים. המבקש נכח בדיון זה, והיה מיוצג בו. ובכל מקרה, בית משפט השלום בעכו הבהיר לצדדים כי הוא איננו כבול להסדר הטיעון. בנסיבות אלו דין טענתו של המבקש לעיוות דין בגזירת דינו בתיק עכו להידחות אף לגופה.

14. נוכח כל האמור לעיל - הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשע"ז (25.12.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט